

ΤΡΙΩΔΙΟΝ

4B

ΚΑΘΑΡΑ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΥΜΝΟΛΟΓΙΚΑ ΤΕΥΧΗ ΓΙΑ ΤΟ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΜΑ
ΤΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ
ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΩΝ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΦΑΡΜΟΓΩΝ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΑΣΣΑΝΔΡΕΙΑΣ
«ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΣ ΜΑΡΚΟΣ»

Ἐπιμελητής ὕλης:

Πρωτοπρ. Κωνσταντῖνος Πλευράκης
Τ.Θ. 60060, ΤΚ 570 01 ΘΕΡΜΗ – ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΤΗΛ. 2310-462.744 461.145 ΦΑΞ: 463.455
2016

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΚΑΘΑΡΑ ΔΕΥΤΕΡΑ	2
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ	2
ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΡΙΘΕΚΤΗΝ	37
ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ	44

ΚΑΘΑΡΑ ΔΕΥΤΕΡΑ

Τά τροπάρια τῆς καθαρᾶς Δευτέρας
ἀποτελοῦν ἐγκώμιο πρὸς ἀνάδειξη τῆς νηστείας

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Ἐξάψαλμος

Εἰρηνικά

Τό Ἀλληλούϊα καί τά Τριαδικά

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν:

*Τά Καθίσματα τοῦ ἤχου τῆς Ἑβδομάδος
ἀπὸ τό τέλος τοῦ Τριωδίου.*

.....

Κατανυκτικά Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν:

τά ἐπόμενα τροπάρια τοῦ Τριωδίου

*Διασαλπίζετε, οἱ πιστοὶ μέ χαρὰ σέ ὄλους
ὅτι ἤλθε ἡ νηστεία*

Τοῦ κυρίου Ἰωσήφ

Ἦχος β Ἑσπαλαγγνίας ὑπάρχουσα

Τῆς Νηστείας τῇ θείᾳ ἀπαρχῇ,
κατάνυξιν κτησώμεθα ψυχῆς, ἐκβοῶντες,
Δέσποτα Χριστέ,
τὴν προσευχὴν ἡμῶν δέξαι,
ἐκλεκτὸν ὡσπερ θυμίαμα,
καὶ ῥῦσαι δεόμεθα δυσώδους φθορᾶς ἡμᾶς,
καὶ κολάσεως φρικτῆς,

ὁ μόνος ὑπάρχων εὐδιάλλακτος. (βλ. καὶ
«Ἄσμάτων σάλπιγγι κατασαλπίσωμεν...», Κάθισμα Τετάρτης
Β' Νηστειῶν)

Ἀπό τὰ Κάθισματα τῆς Τετάρτης τῆς Β' Νηστειῶν

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα

Ἄσμάτων σάλπιγγι,
κατασαλπίσωμεν,
ἡμέραν εὐσημον,
διεξερχόμενοι,
τῆς ἐγκρατείας τὸν καιρόν,
καὶ κράζωμεν ἐκβοῶντες·
Ἀὕτη τὴν Ζωὴν ἡμῶν
ἐν τῷ Κόσμῳ ἐξήνθησεν, ἐναπομαράνασα,
ἀκρασίας τὸν θάνατον,
δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου Χριστέ Λόγε,
ἐν ταύτῃ τοὺς δούλους σου φύλαττε.

Σταυροθεοτοκίον

Τὸν ἐπονείδιστον,
Οἰκτίρμον θάνατον,
διὰ σταυρώσεως,
ἐκὼν ὑπέμεινας,
ὄν ἡ Τεκοῦσά σε Χριστέ,
ὀρῶσα ἐτιτρώσκετο,
σπλάγχνα κοπτομένη γάρ,
μητρικῶς ἐπωδύρετο,
ἧς ταῖς παρακλήσεσι,
διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου,
οἰκτείρησον, καὶ σῶσον τὸν Κόσμον,
ὁ αἴρων τὴν τούτου ἁμαρτίαν.

Δόξα. τὸ αὐτὸ

Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον

Συλλογικὴ μετάνοια - ἐξομολόγησις

Εὐσπλαγγνίας ὑπάρχουσα πηγὴ,
 συμπαθείας ἀξίωσον ἡμᾶς, Θεοτόκε,
 βλέψον εἰς λαὸν τὸν ἁμαρτήσαντα,
 δεῖξον ὡς αἰεὶ τὴν δυναστείαν σου,
 εἰς σὲ γὰρ ἐλπίζοντες,
 τὸ Χαῖρε βοῶμέν σοι,
 ὡς ποτὲ ὁ Γαβριήλ,
 ὁ τῶν Ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγος.

Μετὰ τὴν γ' Στιχολογίαν

Κάθισμα Ἦχος β'

Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου

Τὴν πάνσεπτον ἐγκράτειαν,
 ἐναρξώμεθα φαίδρω,
 ἀκτῖνας ἀπολάμποντες,
 τῶν ἀγίων ἐντολῶν,
 Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν,
 ἀγάπης τὴν λαμπρότητα,
 προσευχῆς τὴν ἀστραπὴν,
 ἀγνείας καθαρότητα,
 εὐανδρείας τὴν ἰσχύν,
 ὅπως λαμπροφόροι προφθάσωμεν,
 εἰς τὴν ἀγίαν καὶ τριήμερον Ἀνάστασιν,
 τὴν καταλάμπουσαν
 ἀφθαρσίαν τῷ κόσμῳ.

Δόξα... τὸ αὐτὸ

Καὶ νῦν... Θεοδοκίον

Τὴν ἄμαχον πρεσβείαν σου,
 κεκτημένος ἐν δεινοῖς,
 λυτροῦμαι τῶν θλιβόντων με,
 παρ' ἐλπίδα θαυμαστῶς,
 ὦ Μῆτερ Θεοῦ ἡμῶν,
 προφθάνεις γὰρ σὺ πάντοτε,
 τοῖς αἰτουσί σε πιστῶς,
 τὸν ζόφον ἐκδιώκουσα,
 τῶν πολλῶν ἀμαρτιῶν.
 Ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι
 δέξαι Δέσποινα, βραχέα χαριστήρια,
 ἀνδ' ὧν ὑπάρχεις μοι ἐν πᾶσι βοήθειαι.

Ο Ν (50) ΨΑΛΜΟΣ

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός,
 3 κατὰ τό μέγα ἔλεός Σου
 καί κατὰ τό πλήθος τῶν οἰκτιρισμῶν Σου
 ἐξάλειψον τό ἀνόμημά μου.
 Θεέ μου ἐλεήμονα
 ζητῶ τό ἔλεός Σου!
 Ὡς εἶσαι πολυεύσπλαγγος
 τό κρίμα μου νά σβύσης.
 4 Ἐπί πλεῖον πλυνόν με
 ἀπό τῆς ἀνομίας μου
 καί ἀπό τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.
 Πλῦνε τήν ἀνομία μου
 νά ἐξαλειφθῇ τελείως
 κι ἀπό τήν ἀμαρτία μου
 ὅλη καθάρισέ με.

5 Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω
καὶ ἡ ἁμαρτία μου
ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Γιατί γνωρίζω το καλά
τό κρῖμα ποῦχω κάμει·
ἐγὼ τὴν ἁμαρτία μου
μπροστά μου βλέπω πάντα.

6 Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον
καὶ τό πονηρόν ἐνώπιον Σου ἐποίησα,
ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις Σου
καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί Σε.

Ἐσέ τόν ἴδιο, Κύριε,
ἀδέτησα, Θεέ μου,
ἐνώπιόν Σου ἔπραξα
τά πονηρά μου ἔργα.
Ἡ κρίση Σου εἶναι δίκαιη
πού ἔβγαλες γιά μένα·
Ἐσύ νικᾷς ὅποιον τολμᾷ
νά δικαστῆ μαζί σου.

7 Ἴδού γάρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην
καὶ ἐν ἁμαρτίαις
ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἐγὼ τὴν ἀνομία μου
κληρονομιά τὴν φέρω
πιάστηκα καὶ γεννήθηκα
μέσα στήν ἁμαρτία.

8 Ἴδού γάρ ἀλήθειαν ἠγάπησας,
τά ἄδηλα καὶ τά κρύφια
τῆς σοφίας Σου ἐδήλωσάς μοι.

Ἐνῶ ἐσύ ἀγάπησες,
 Θεέ μου, τήν Ἀλήθεια
 καί τά σοφά Σου μυστικά
 σέ μένα φανερώνεις.

9 **Ραντιεῖς με ὕσσῳπῳ
 καί καθαρισθήσομαι,
 πλυνεῖς με
 καί ὑπέρ χιόνα λευκανθήσομαι.**

Θά μέ ραντίσης μ' ὕσσωπο
 καί θά μέ καθαρίσσης
 καί θά μέ πλύνῃς νά γενῶ
 πιο ἄσπρος ἀπ' τό χιόνι!

10 **Ἄκουτιεῖς μοι
 ἀγαλλίασιν καί εὐφροσύνην,
 ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.**

Μήνυμα ἀγαλλίασης
 ν' ἀκούσω θά μοῦ στείλῃς,
 τά συντριμμένα μου ὅσῳ
 χαρούμενα σκιρτοῦνε.

11 **Ἀπόστρεψον τό πρόσωπόν Σου
 ἀπό τῶν ἁμαρτιῶν μου
 καί πάσας τάς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.**

Ἀπό τίς ἁμαρτίες μου
 τό πρόσωπό Σου στρέψε,
 ὅλες τίς ἀνομίες μου
 ἐξάλειψε, Θεέ μου.

12 **Καρδίαν καθάραν κτίσον ἐν ἐμοί,
 ὁ Θεός,
 καί πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον
 ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.**

Καρδιά καινούρια καθαρή
 χτίσε στά ἔγκατά μου,
 θρόνιασε πνεῦμα ἅγιο
 στά βάθη τῆς ψυχῆς μου.

13 Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου Σου
 καὶ τό Πνεῦμα Σου τό ἅγιον
 μή ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Μή μ' ἀπορρίψῃς μακρῶς
 ἀπὸ τό πρόσωπό Σου,
 τό Πνεῦμα Σου τό Ἄγιο
 μή μοῦ τό ἀφαιρέσης.

14 Ἀπόδος μοι
 τήν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου Σου
 καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Ἀπόδοσέ μου τή χαρά
 Σωτῆρας μου πῶς εἶσαι!
 Τό πνεῦμα Σου νά μ' ὀδηγήῃ
 δός μου, νά μέ στηρίζῃ.

15 Διδάξω ἀνόμους τάς ὁδούς Σου
 καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ Σέ ἐπιστρέψουσιν.

Καί ὑπόσχομαι στούς ἄνομους
 τούς δρόμους Σου νά δεῖξω,
 νά ἐπιστρέψουν ἀσεβεῖς
 σέ Σέ μετανιωμένοι.

16 Ρῦσαι με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός,
 ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου
 ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσα μου
 τήν δικαιοσύνην Σου.

Θεέ τῆς σωτηρίας μου
 ρῦσαι με ἀπ' τό αἷμα,

νά διαλαλή χαρούμενη
 ἢ γλώσσα μου τό λόγο
 τῆς σωτηρίας πού Ἐσύ
 στόν ἄνθρωπο χαρίζεις.

17 Κύριε, τά χεῖλη μου ἀνοίξεις
 καί τό στόμα μου ἀναγγελεῖ
 τήν αἴνεσίν Σου.

Ἄνοιξε Σύ τά χεῖλη μου,
 Κύριε καί Θεέ μου,
 νά διαλαλή τό στόμα μου
 τή δόξα Σου στόν κόσμο.

18 Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν·
 ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Γιατί θά Σοῦ ἐπρόσφερα,
 ἄν ἤθελες, θυσίες
 μά τά ὀλοκαυτώματα
 δέ Σέ εὐχαριστοῦνε.

19 Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον·
 Καρδίαν συντετριμμένην
 καί τεταπεινωμένην
 ὁ Θεός οὐκ ἐξουθενώσει.

Θυσία θέλει ὁ Θεός,
 πνεῦμα συντετριμμένο·
 καρδιά πού ταπεινώνεται
 δέν τήν ἐξουθενώνει.

20 Ἀγάθυνον, Κύριε,
 ἐν τῇ εὐδοκίᾳ Σου τήν Σιών
 καί οἰκοδομηθήτω
 τά τείχη Ἱερουσαλήμ.

Δέξου νά κάνης τό καλό
 γιά τή Σιών, Θεέ μου,
 τά γκρεμισμένα τείχη της
 νά ξαναψωθοῦνε.

²¹ Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
 ἀναφοράν καί ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν

ἐπί τό θυσιαστήριόν Σου μόσχους.

Τότε θά εὐχαριστηθῆς
 θυσίες σωτηρίας,
 τότε θά δῆς τίς προσφορές,
 τά ὀλοκαυτώματά μας!
 Τότε πού δ' ἀνεβάσωμε
 μοσχάρια στό βωμό Σου.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Τῆς μετανοίας
 ἀνοιξόν μοι πύλας, Ζωοδότα·
 ὀρδρίζει γάρ τό πνεῦμά μου
 πρὸς ναόν ἅγιόν σου,
 ναόν φέρον τοῦ σώματος ὅλον ἐσπιλωμένον·
 ἀλλ' ὡς οἰκτίρμων κάδαρον
 εὐσπλάγγνω σου ἐλέει.

Καί νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τῆς σωτηρίας
 εὐδυνον μοι τρίβους, Θεοτόκε·
 αἰσχροῖς γάρ κατερρύπωσα
 τήν ψυχὴν ἁμαρτίαις
 ὡς ραθύμως τόν βίον μου
 ὅλον ἐκδαπανήσας·

ταῖς σαῖς πρεσβείαις ῥῦσαί με
πάσης ἀκαθαρσίας.

Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός,
κατά τό μέγα ἔλεός σου
καί κατά τό πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ἐξάλειψον τό ἀνόμημά μου.

Ἦχος πλ. β΄.

Τά πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν
ἐννοῶν ὁ τάλας,
τρέμω τήν φοβεράν ἡμέραν τῆς κρίσεως·
ἀλλά θαρρῶν
εἰς τό ἔλεος τῆς εὐπλαγχνίας σου
ὡς ὁ Δαβὶδ βοῶ σοι·
Ἐλέησόν με ὁ Θεός,
κατά τό μέγα σου ἔλεος.

ΣΩΣΟΝ Ο ΘΕΟΣ ΤΟΝ ΛΑΟΝ ΣΟΥ

Ἡ ἱκετευτική προσευχή τῆς Ἐκκλησίας
συνεχίζεται μέ ἐπιμονή
πρός τήν ἴδια κατεύθυνση
καί διευρύνεται τώρα
ἐπικαλούμενη πρὸς ἐνίσχυση
τίς πρεσβείες ὅλων τῶν ἀγίων.

Σῶσον, ὁ Θεός, τόν λαόν σου
καί εὐλόγησον τήν κληρονομίαν σου·
ἐπίσκεψαι τόν κόσμον σου
ἐν ἐλέει καί οἰκτιρμοῖς·
ὑψωσον κέρας Χριστιανῶν ὀρθοδόξων

- καί κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς
 τά ἐλέη σου τά πλούσια·
- πρεσβείαις τῆς παναχράντου
 Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου
 καί ἀειπαρθένου Μαρίας·
 - δυνάμει τοῦ τιμίου καί ζωοποιοῦ Σταυροῦ·
 - προστασίαις τῶν τιμίων
 ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων·
 - ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου,
 προφήτου Προδρόμου
 καί Βαπτιστοῦ Ἰωάννου·
 - τῶν ἀγίων ἐνδόξων πανευφήμων
 καί πρωτοκορυφαίων Ἀποστόλων·
 Πέτρου καί Παύλου
 καί πάντων τῶν ἀγίων Ἀποστόλων·
 - τῶν ἐν ἀγίοις Πατέρων ἡμῶν
 μεγάλων Ἱεραρχῶν
 καί Οἰκουμενικῶν Διδασκάλων
 Βασιλείου τοῦ Μεγάλου,
 Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου
 καί Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου·
 Ἀθανασίου καί Κυρίλλου,
 Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος,
 πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας,
 Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις,
 Σπυρίδωνος ἐπισκόπου Τριμυθοῦντος
 καί Νεκταρίου Πενταπόλεως,
 τῶν θαυματουργῶν·
 - τῶν ἀγίων, ἐνδόξων, μεγάλων μαρτύρων·
 Γεωργίου, τοῦ Τροπαιοφόρου,

Δημητρίου τοῦ Μυροβλύτου
 Θεοδώρων, Τήρωνος καί Στρατηλάτου
 Μηναῖ τοῦ Θαυματουργοῦ·

- τῶν ἱερομαρτύρων Χαραλάμπους
καί Ἐλευθερίου·
- τῶν ἀγίων, ἐνδόξων,
μεγάλων μαρτύρων γυναικῶν·
Θέκλας, Βαρβάρας, Ἀναστασίας,
Αἰκατερίνης, Κυριακῆς, Φωτεινῆς,
Μαρίνης, Παρασκευῆς, καί Εἰρήνης·
- τῶν ἀγίων ἐνδόξων
καί καλλινίκων Μαρτύρων·
τῶν ὁσίων καί θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν·
τῶν ἐν ἀσκήσει λαμπάντων·
- τῶν ἀγίων καί δικαίων Θεοπατόρων
Ἰωακείμ καί Ἄννης,
- (τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ),
- (τοῦ ἀγίου τῆς ἡμέρας)
- οὗ τήν μνήμην ἐπιτελοῦμεν
- καί πάντων Σου τῶν ἀγίων,

Ἰκετεύομέν σε, μόνε, πολυέλεε Κύριε,
 ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν
 δεομένων σου
 καί ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον,
 Κύριε ἐλέησον.

Ψάλλεται ἐναλλάξ, τετράκις ὑπό τῶν δύο χορῶν.

Εὐχή Γ' τοῦ Ὁρθρου

Ἡ ἱεσσία τῆς Ἐκκλησίας πού ἀποτελεῖ τήν καρδιά τοῦ Ὁρθρου
κορυφώνεται στήν παρακάτω προσευχή μετάνοίας καί
ἐξομολογήσεως

Κύριε, ὁ Θεός ἡμῶν,
ὁ τήν διά μετάνοίας ἄφεσιν
τοῖς ἀνθρώποις δωρησάμενος
καί τύπον ἡμῖν ἐπιγνώσεως
ἀμαρτημάτων καί ἐξομολογήσεως
τήν τοῦ προφήτου Δαβίδ μετάνοιαν
πρός συγχώρησιν ὑποδείξας,

Κύριε Θεέ μας,

Σύ ἐχάρισες

στούς ἀνθρώπους πού μετανοοῦν τήν ἄφεση
καί μᾶς ὑπέδειξες

τή μετάνοια τοῦ Προφήτου Δαβίδ,

ὡς ὑπόδειγμα ἀναγνωρίσεως

καί ἐξομολογήσεως καί συγχωρήσεως.

τῶν ἀμαρτημάτων

Αὐτός, Δέσποτα,

πολλοῖς ἡμᾶς καί μεγάλοις

περιπεπτωκότας πλημμυελήμασιν,

ἐλέησον κατά τό μέγα σου ἔλεος·

καί κατά τό πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν Σου

ἐξάλειψον τά ἀνομήματα ἡμῶν.

Ἐσύ, Δέσποτα,

μέ τή μεγάλη Σου εὐσπλαγχνία

ἐλέησε κι ἐμᾶς,

πού ἔχομε πέσει σέ πολλά
καί μεγάλα ἁμαρτήματα,
καί καθώς εἶναι μεγάλη ἡ συμπόνοια Σου,
σβῆσε τά ἀνομήματά μας.

Ὅτι σοί ἡμάρτομεν, Κύριε,
τῷ καί τά ἄδηλα καί τά κρύφια
τῆς καρδιάς τῶν ἀνθρώπων γινώσκοντι
καί μόνῳ ἔχοντι ἐξουσίαν
ἀφιέναι ἁμαρτίας.

Γιατί σέ Σένα, ἁμαρτήσαμε, Κύριε,
πού πού καί τά κρυφά καί τά φανερά
τῆς καρδιάς τῶν ἀνθρώπων γνωρίζεις
καί εἶσαι ὁ μόνος πού ἔχεις τήν ἐξουσία
νά συγχωρῆς ἁμαρτίες.

Καρδίαν δέ καθαρὰν κτίσας ἐν ἡμῖν
καί πνεύματι ἡγεμονικῷ στηρίξας ἡμᾶς
καί τήν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου Σου
γνωρίσας ἡμῖν,
μή ἀπορρίψης ἡμᾶς
ἀπό τοῦ προσώπου Σου.

Χτίσε, Κύριε, μέσα μας καθαρὴ καρδιά!
Στήριξέ μας μέ τό ἡγεμονικό Σου Πνεῦμα!
Χάρισέ μας τή χαρά
καί τήν ἀγαλλίαση τῆς σωτηρίας Σου
καί μή μᾶς ἀπορρίψης
ἀπό τό πρόσωπό Σου.

Ἄλλ' εὐδόκησον,
ὡς ἀγαθός καί φιλάνθρωπος,

μέχρι τῆς ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς
προσφέρειν Σοι

θυσίαν δικαιοσύνης καί ἀναφοράν
ἐν τοῖς ἀγίοις σου θυσιαστηρίοις.

Ἀλλά δέξου μας, μέ καλωσύνη,
ὡς ἀγαθός καί φιλάνθρωπος Θεός,
νά Σοῦ προσφέρωμε
εὐχαριστήριες θυσίες καί ἀναφορές
στά ἅγια θυσιαστήριά Σου
μέχρι τήν τελευταία μας ἀναπνοή.

Ελέει καί οἰκτιρμοῖς καί φιλανθρωπία
τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ,

μεθ' οὗ εὐλογητός εἶ,
σύν τῷ παναγίῳ καί ἀγαθῷ
καί ζωοποιῷ Σου Πνεύματι,
νῦν καί αἰεί

καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

{Ολα αὐτά Σοῦ τά ζητοῦμε, Κύριε,
ὄχι γιατί τά δικαιούμαστε,
ἢ μᾶς ἀξίζουν, ἀλλά}

Γιά τό ἔλεος, τή συμπόνοια

καί τή φιλανθρωπία

τοῦ Μονογενοῦς Σου Υἱοῦ!

Μαζί μέ Αὐτόν, Σέ εὐλογοῦμε,

καί τό πανάγιο, τό ἀγαθό

καί ζωοποιό Σου Πνεῦμα,

τώρα καί πάντοτε

καί στούς αἰῶνες τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

**Η ΣΤΙΧΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΩΔΩΝ
ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ – ΤΑ ΤΡΙΩΔΙΑ
Τριώδιον τοῦ κυρίου Ἰωσήφ.
Ἦχος β'. Ὠδὴ α'. Δεῦτε λαοί!**

1.

Πῶς τὴν ἐμήν,
νῦν ἀποκλαύσομαι ἔκπτωσιν,
ποιάν ἀρχὴν ποιήσομαι,
τῆς σωτηρίας μου,
ὁ ἀσώτως βιώσας;
Οἰκτίρμον οἷς περ οἶδας,
κρίμασι, σῶσόν με.

2.

Ἴδε καιρός,
ἴδε ἡμέρα σωτήριος,
ἢ τῆς Νηστείας εἴσοδος,
ψυχὴ γρηγόρησον,
καὶ παδῶν τὰς εἰσόδους,
ἀπόκλεισον Κυρίῳ ἐνατενίζουσα.

3.

Ἀμαρτιῶν,
ἢ τρικυμία χειμάζουσα
ἐπὶ θυδὸν καθέλκει με τῆς ἀπογνώσεως,
ἀλλὰ σοῦ τῷ πελάγει
προστρέχω τοῦ ἐλέους. Σῶσόν με Κύριε.

4.

Μόνος ἐγώ,
τῇ ἀμαρτία δεδούλωμαι,

μόνος ἐγὼ τοῖς πάθεσι, θύραν ἠνέωξα,
 εὐδιάλλακτε Λόγε,
 ἐπίστρεψόν με, σῶσον,
 τῇ εὐσπλαγγίᾳ σου.

5.

Θεοτοκίον

Ἡ τὴν πηγὴν,
 τῆς ἀπαθείας κυήσασα,
 τραυματισθέντα πάθεσι, Κόρη θεράπευσον,
 καὶ πυρὸς αἰωνίου,
 ἐξάρπασόν με μόνη, θεοχαρίτωτε.

Ἔτερον Τριώδιον τοῦ κυρίου Θεοδώρου.

Ἦχος καὶ εἰρμὸς ὁ αὐτὸς

6.

Δεῦτε λαοί, σήμερον ὑποδεξώμεθα,
 τῶν Νηστειῶν τὸ χάρισμα, ὡς θεοδώρητον
 καιρὸν τῆς μετανοίας,
 ἐν ταύτῃ τὸν Σωτήρα, ἰλεωσόμεθα.

7.

Ἐφθάσε νῦν,
 ὁ τῶν ἀγώνων καιρὸς ἤγχικεν
 τὸ τῆς Νηστείας στάδιον,
 προθύμως ἅπαντες,
 ἀπαρξώμεθα ταύτης,
 τὰς ἀρετὰς Κυρίω,
 ὡς δῶρα φέροντες.

Δόξα...

Μονὰς ἀπλή,
 ἀρχικωτάτῃ Ἐνάς, τρίφωτε

πανσθενεστάτη πάνζωε, Θεέ και Κύριε,
 Πατήρ ὁ παντοκράτωρ,
 ὁ Υἱὸς και τὸ Πνεῦμα,
 σῶζε τοὺς σέβοντάς σε.

Και νῦν... Θεοτοκίον

Τὸ τοῦ Θεοῦ,
 ἅγιον ὄρος ὑμνήσωμεν,
 Μαρίαν τὴν ἀμίαντον,
 ἐξ ἧς ἀνέτειλεν,
 ὁ τῆς δικαιοσύνης,
 Ἥλιος τοῖς ἐν σκότει,
 Χριστὸς ἡ πάντων ζωή.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Αρμα πυρός,
 Ἥλιαν τὸν θαυμαστὸν ἔλαβεν
 νηστεία ὀπλισάμενον.
 Μωσῆν ἀνέδειξε
 θεατὴν τῶν ἀρρήτων,
 ἡμεῖς ταύτην ἐλόντες,
 Χριστὸν ὀψόμεθα.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Βρῶσιν Ἀδάμ
 ἔφαγε και Παραδείσου αὐτόν
 ἡ ἀκρασία ἔξωσεν
 ἡμᾶς δέ, Κύριε,
 ἡ Νηστεία λαβοῦσα,
 ἀξιῶς μετανοίας
 δείξει Φιλάνθρωπε.

Ὁ Εἰρμὸς

Δεῦτε λαοί, ἄσωμεν
 ἄσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ,
 τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ὁδηγήσαντι,
 τὸν λαὸν ὃν ἀνῆκε,
 δουλείας Αἰγυπτίων, ὅτι δεδόξασται.

ΤΟ ΜΑΡΤΥΡΙΚΟ ΤΟΥ ΗΧΟΥ

(ἀπὸ τὰ Κατανυκτικά τοῦ Τριωδίου)

ΚΑΙ**ΤΟ ΣΥΝΑΞΑΡΙ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ**

(ἀπὸ τό Μηναῖο)

Ὡδὴ ἡ'

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς

1.

Πυρποληθέντα ἡδοναῖς,
 καὶ ψυχῆς τὸ ὀπτικὸν ἀμαυρωθέντα,
 τῷ πυρὶ τοῦ σοῦ φόβου,
 ἀνακαινίσας Χριστέ,
 φωτὶ με σωτηρίας αὐγασον,
 ἵνα Σέ δοξάζω,
 εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

2.

Κόρον μισήσασα παθῶν,
 ἐστιάθητι καλῶν τῇ καρυκείᾳ,
 καὶ ἡδύνθητι μᾶλλον,
 τῇ ἐκ νηστείας τρυφῇ,
 πικρίας ἡδονῶν ἐκκλίνουσα,
 ταπεινὴ ψυχὴ μου,
 καὶ ζήδι εἰς αἰῶνας.

3.

Πεπωρωμένος τὴν ψυχὴν,
καὶ τῇ μέθῃ τῶν παθῶν ἐσκοτισμένος,
οὐδαμῶς ἀτενίζω,
πρὸς σέ τὸν μόνον Θεόν,
διὸ μὲ οἶκτειρον καὶ φώτισον,
καὶ τῆς μετανοίας
ὑπάνοιξόν μοι πύλας.

4.

Θεοτοκίον

Ἦ οὐρανῶσασα ἡμῶν,
τὴν γεώδη καὶ φθαρτὴν Ἄγνη οὐσίαν,
τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ,
κατευθυνθῆναι ἡμῶν,
ἐντεύξεις καὶ δεήσεις ποιήσον,
πρὸς τὸν σὸν καὶ πάντων,
Θεὸν καὶ Βασιλέα.

Εἰρμὸς ἄλλος
Τὸν πάλαι δροσίσαντα

5.

Φαιδρῶς εἰσδεξώμεθα,
τῆς Νηστείας τὴν εἴσοδον πιστοί,
καὶ μὴ σκυθρωπάσωμεν,
ἀλλὰ νίψωμεν τὰ πρόσωπα ἡμῶν,
ἀπαθείας τῷ ὕδατι,
εὐλογοῦντες, καὶ ὑπερυψοῦντες,
Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

6.

Ἐλαίω ἀλείψαντες,

συμπαθείας ψυχῆς τὴν κεφαλὴν,
μὴ βαπτολογήσωμεν,
τῷ Πατρὶ ἡμῶν τῷ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
προσευχὰς ἀναπέμποντες,
εὐλογοῦντες, καὶ ὑπερυψοῦντες,
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

**Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν
καὶ ἅγιον Πνεῦμα τὸν Κύριον**

Ἄϊδιον, ἀναρχον,
τὸν Πατέρα ὑμνήσωμεν πιστοί·
Υἱὸν δὲ συνάναρχον
καὶ Πνεῦμα συνεκλάμψαν ἐκ Πατρός,
ὁμοούσια Πρόσωπα,
μιᾶς ὄντα τῆς παντοδυνάμου
Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας.

Καὶ νῦν... Θεοδοκίον

Μαρία θεόκλητε,
ἰλαστήριον ὄντως τῶν πιστῶν,
ἐκ σοῦ γὰρ ἡ ἄφεςις,
παροχεύεται τοῖς πᾶσι δαψιλῶς,
τὸν Υἱὸν σου καὶ Κύριον, μὴ ἐλλίπτῃς
εὐμενίζομένη, ὑπὲρ τῶν σὲ ὑμνούντων.

**Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι
Ἡ θεμελίωση τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς**

Νηστεύσας ὁ Κύριος,
τεσσαράκοντα μέτρον ἡμερῶν,
τάς νῦν ἀφιέρωσε,
καὶ ἠγίασεν ἡμέρας ἀδελφοί,

ἐν αἷς φθάσαντες κράζομεν·
εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε,
Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν...

Ὁ Εἰρμὸς

«**Τ**ὸν πάλαι δροσίσαντα,
τῶν Ἑβραίων τοὺς Παῖδας ἐν φλογί,
καὶ φλέξαντα Κύριον,
τοὺς Χαλδαίους παραδόξως ἐν αὐτῇ,
ἀνυμνήσωμεν λέγοντες·
εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε,
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτός
ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ὡδὴ θ'

Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον

Ἡ τῆς Νηστείας ἡμέρα,
ἀποχὴ ἁμαρτίας γενέσθω σοι ψυχῇ,
καὶ πρὸς Θεὸν νεῦσις
ὁμοῦ καὶ οἰκείωσις,
ὅπως φύγῃς κακίας τὰ βάραιθρα,
καὶ μόνας τὰς ὁδοὺς,
τὰς φερούσας ποδῆσης,
πρὸς τὴν ἐκεῖ κατάπαυσιν.

Καὶ λογισμοῖς ὀλισθήσας,
καὶ σαρκὶ πλημμελήσας,
ὀδύρομαι καὶ στένω καὶ βοῶ.

Σῶσόν με Κύριε, σῶσόν με,
 ἀνεξίκακε μόνε,
 καὶ μὴ καταδικάσης με εἰς πῦρ,
 τῆς γεέννης ἐκείνης,
 τὸν καταδίκης ἄξιον.

Τὸν φωτεινὸν τῆς Νηστείας
 ἐνδυθέντες χιτῶνα,
 κραιπάλης σκοτεινὸν καὶ δυσαχθές
 ἀποδυσώμεθα ἔνδυμα
 καὶ φαιδροῖ γεγονότες,
 ταῖς θεταῖς ἀρεταῖς τὰ φωταυγῆ,
 τοῦ Σωτῆρος ἐν πίστει,
 ὀψόμεθα παθήματα.

Θεοτοκίον

Εξασθενήσασαν πάσαις,
 προσβολαῖς τῶν κακίστων
 δαιμόνων, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν
 ἴασαι ἄχραντε Δέσποινα,
 ἱατρὸν τετοκυῖα,
 Χριστὸν τὴν ἀπολύτρωσιν ἡμῶν,
 τῶν εἰδότην σὲ Κόρην,
 Παρθένον ἀδιάφθορον.

Εἰρμὸς ἄλλος.

Τὴν ὑπερφυῶς σαρχί

Νῦν ἐπέστη ὁ καιρὸς,
 τῶν ἀγίων Νηστειῶν,
 ἐναρξώμεθα ταύτης,
 ἐν καλαῖς ἀναστροφαῖς,

εἰς κρίσεις γὰρ καὶ μάχας,
μὴ νηστεύετε φησίν.

Ἐν τῷ ὄρει τῷ Χωρήθ,
τῇ νηστεία καθαρθεῖς,
εἶδε Θεὸν Ἡλίας,
καθαρθῶμεν καὶ ἡμεῖς,
νηστεία τὴν καρδίαν,
καὶ ὀψόμεθα Χριστόν.

Δόξα...

Μίαν Φύσιν προσκυνῶ,
τρία Πρόσωπα ὑμνῶ,
ἓνα Θεὸν τῶν ὄλων,
τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν
καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα,
τὴν αἰδίον ἀρχήν.

Καὶ νῦν... Θεοδοκίον

Ἡ Ἀγνή, παιδοποιεῖς,
ἡ Παρθένος, γαλουχεῖς,
πῶς ἐν ταυτῷ τὰ δύο,
παρθενεύεις τίκτουσα;
Θεὸς ἐστὶν ὁ δράσας,
μὴ ἐκζήτει μοι τὸ πῶς.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Ἡμέρα μία μὲν φησί,
βίος ὅλος γηγενῶν
τοῖς κάμνουσιν ἐκ πόθου·
τεσσαράκοντα εἰσὶν

ἡμέραι τῆς Νηστείας,
ἃς τελέσωμεν φαιδρῶς.

Ὁ Εἰρμός

«**Τ**ὴν ὑπερφυῶς σαρκί,
συλλαβοῦσαν ἐν γαστρί,
τὸν ἐκ Πατρὸς ἀχρόνως,
προεκλάμψαντα Λόγον,
ἐν ὕμνοις ἀσιγήτοις,
μεγαλύνομεν πιστοί».

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς
μακαρίζειν Σε, τὴν Θεοτόκον,
τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον
καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ
καὶ ἐνδοξοτέραν
ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεὶμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, Σέ μεγαλύνομεν.

ΦΩΤΑΓΩΓΙΚΟ ΤΟΥ ΗΧΟΥ (Ἀλληλουϊα σελ. 13-
17)

«ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ ΜΚΡΑ»

(Διαβαστή)

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ
καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης:**Ἄ**μήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ
καί ἐπί γῆς εἰρήνη,
ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ἦμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε,
προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε,
εὐχαριστοῦμέν σοι
διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε, Βασιλεῦ, ἐπουράνιε
Θεέ, Πάτερ Παντοκράτορ.

Κύριε, Υἱέ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ
καί Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε, ὁ Θεός, ὁ Ἄμνός τοῦ Θεοῦ,
ὁ Υἱός τοῦ Πατρός,
ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου,
ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν.

Ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός,
ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σύ εἶ μόνος ἅγιος,
σύ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός,
εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἄμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε,
καί αἰνέσω τό ὄνομά σου εἰς τόν αἰῶνα
καί εἰς τόν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγή ἐγεννήθης ἡμῖν
ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με·
ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε πρὸς σέ κατέφυγον·
δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τό θέλημά σου,
ὅτι σύ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρά σοι πηγὴ ζωῆς·
ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τό ἔλεός σου
τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητός εἶ, Κύριε,
ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν
καὶ αἰνετόν καὶ δεδοξασμένον
τό ὄνομά σου
εἰς τούς αἰῶνας· Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τό ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς,
καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπί σέ.

Εὐλογητός εἶ, Κ Ὑ ρ ι ε·
δίδαξόν με τά δικαιώματά σου.

Εὐλογητός εἶ, Δ έ σ π ο τ α·
συνέτισόν με τά δικαιώματά σου.

Εὐλογητός εἶ, Ἄ γ ι ε·
φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τό ἔλεός σου εἰς τόν αἰῶνα·
τά ἔργα τῶν χειρῶν σου μή παρίδῃς.

Σοί πρέπει αἶνος,
 σοί πρέπει ὕμνος,
 σοί δόξα πρέπει,
 τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ
 καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,
 νῦν καὶ αἰεὶ
 καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων
 Ἀμήν.

Πληρωτικά

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν
 τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Υπέρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου
 καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας
 καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ
 τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Υπέρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς
 ἀπό πάσης θλίψεως,
 ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης,
 τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον,
 καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός,
 τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τήν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον,
παρά τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστόν ὁδηγόν,
φύλακα τῶν ψυχῶν
καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν,
παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν
καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν
παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν
καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ
παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν
ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι
παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα

Παράσχου, Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν,
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά
καὶ καλὴν ἀπολογίαν
τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος
τοῦ Χριστοῦ
αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
 ὑπερευλογημένης,
 ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου
 καί ἀειπαρθένου Μαρίας,
 μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
 μνημονεύσαντες,
 ἑαυτούς καί ἀλλήλους
 καί πᾶσαν τήν ζωὴν ἡμῶν
 Χριστῷ τῷ Θεῷ παραδώμεθα.

Σοί, Κύριε.

**Εὐχή ιβ'
 Τῆς Δοξολογίας**

Χάρισέ μας τὴν αἰώνια ζωὴ καὶ τὸ ἀπρόσιτο φῶς Σου

Αἰνοῦμεν, ὑμνοῦμεν, εὐλογοῦμεν
 καὶ εὐχαριστοῦμέν σοι,
 ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν,
 ὅτι παρήγαγες τὴν σκιάν τῆς νυκτός
 καὶ ἔδειξας ἡμῖν πάλιν
 τό φῶς τῆς ἡμέρας.

Ἄλλ' ἱκετεύομεν τὴν σὴν ἀγαθότητα
 ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν
 καὶ πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν
 ἐν τῇ μεγάλῃ σου εὐσπλαγχνίᾳ,
 ὅτι πρὸς σέ καταφεύγομεν,
 τὸν ἐλεήμονα καὶ παντοδύναμον Θεόν.
 Λάμψον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν
 τὸν ἀληθινὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης σου·
 φώτισον τὸν νοῦν ἡμῶν

καί τάς αἰσθήσεις ὅλας διατήρησον,
 ἵνα, ὡς ἐν ἡμέρᾳ εὐσχημόνως περιπατοῦντες
 τήν ὁδόν τῶν ἐντολῶν σου,
 καταντήσωμεν εἰς τήν ζωήν τήν αἰώνιον
 ὅτι παρά σοί ἐστίν ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς·
 καί ἐν ἀπολαύσει γενέσθαι καταξιωθῶμεν
 τοῦ ἀπροσίτου φωτός.

Ὅτι Θεός ἐλέους, οἰκτιρμῶν
 καί φιλανθρωπίας ὑπάρχεις
 καί σοί τήν δόξαν ἀναπέμπομεν,
 τῷ Πατρὶ καί τῷ Υἱῷ
 καί τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,
 νῦν καί ἀεί
 καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καί τῷ Πνεύματί σου.

Τάς κεφαλὰς ἡμῶν
 τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Εὐχὴ κεφαλοκλισίας τοῦ Ὁρθρου

Κύριε ἅγιε,
 ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν
 καί τά ταπεινά ἐφορῶν
 καί τῷ παντεφόρῳ σου ὄμματι ἐπιβλέπων
 ἐπὶ πᾶσαν τήν κτίσιν,
 σοί ἐκλίναμεν τόν αὐχένα
 τῆς ψυχῆς καί τοῦ σώματος

καί δέομεθά σου, ἅγιε ἁγίων,
 ἔκτεινον τήν χειρα σου τήν ἄορατον
 ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου
 καί εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς
 καί εἴ τι ἡμάρτομεν
 ἐκουσίως ἢ ἀκουσίως,
 ὡς ἀγαθός και φιλάνθρωπος Θεός,
 συγχώρησον,
 δωρούμενος ἡμῖν τά ἐγκόσμια
 καί ὑπερκόσμια ἀγαθά σου.

Σόν γάρ ἐστι τό ἐλεεῖν καί σώζειν ἡμᾶς,
 Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν,
 καί σοί τήν δόξαν ἀναπέμπομεν
 σύν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί
 καί τῷ παναγίῳ και ἀγαθῷ
 καί ζωοποιῷ σου Πνεύματι
 νῦν και ἀεί
 και εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

ἈΠΟΣΤΙΧΑ ΑἸΝΩΝ

Ἰδιόμελα. Ἦχος πλ. α'

Ελήλυθεν ἡ Νηστεία
 ἡ μήτηρ τῆς σωφροσύνης
 ἡ κατήγορος τῆς ἁμαρτίας
 καί συνήγορος τῆς μετανοίας
 ἡ πολιτεία τῶν Ἀγγέλων
 καί σωτηρία τῶν ἀνθρώπων·
 οἱ πιστοί ἀνακράξωμεν

ὁ Θεός ἐλέησον ἡμᾶς.

*Ἐνεπλήσθημεν τό πρωί τοῦ ἐλέους σου Κύριε
καί ἠγαλιασάμεθα καί εὐφράνθημεν
ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν.*

Εὐφρανθείημεν

ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπεινώσας ἡμᾶς

ἐτῶν ὧν εἶδομεν κακά·

καί ἴδε ἐπί τούς δούλους σου καί ἐπί τά ἔργα σου

καί ὁδήγησον τούς υἱούς αὐτῶν.

Ἐλήλυθεν ἡ Νηστεία ...

Καί ἔστω ἡ λαμπρότης

Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς

καί τά ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν

κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς

καί τό ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Μαρτυρικόν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Εὐλογημένος ὁ στρατός
τοῦ Βασιλέως τῶν οὐρανῶν·

εἰ γάρ καί γηγενεῖς

ὑπῆρχον οἱ Ἄθλοφόροι

ἀλλά ἀγγελικὴν ἀξίαν

ἔσπευδον φθάσαι,

τῶν σωματίων καταφρονήσαντες

καί διὰ τῶν παιδημάτων

τῆς τῶν Ἀσωμάτων

ἀξιωθέντες τιμῆς.

Εὐχαῖς αὐτῶν Κύριε

σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Καί νῦν. Θεοδοκίον.

Σέ τήν τοῦ Θεοῦ Μητέρα
καί Παρθένον ἀγνήν
καί τῶν Χερουβείμ ἁγιωτέραν
ἐν φωναῖς ἁσμάτων μεγαλύνομεν
ὅτι ψυχῇ καί σώματι
Θεοτόκον ὁμολογοῦμεν
ὡς κυρίως γεννήσασαν
Θεόν σεσαρκωμένον·
πρέσβευε Πάναγνε
ὑπέρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ Προεστώς:

Αγαθόν τό ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ
καί ψάλλειν τῷ ὀνοματί σου, Ὑψιστε
τοῦ ἀναγγέλλειν τό πρῶϊ τό ἔλεός σου
καί τήν ἀλήθειάν σου κατά νύκτα.

Τρισάγιον.

Εν τῷ ναῷ ἐστῶτες τῆς δόξης σου,
ἐν οὐρανῷ ἐστᾶναι νομιζομεν,
Θεοτόκε, πύλη ἐπουράνιε,
ἄνοιξον ἡμῖν τήν θύραν τοῦ ἐλέους σου.

Κύριε, ἐλέησον! (μ')

[Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.] (δ)

Δόξα Πατρί καί Υἱῷ
καί ἁγίῳ Πνεύματι.

Καί νῦν καί αἰεὶ
καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ,
καί ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως
τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, Σέ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁὦν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν
πάντοτε, νῦν καί αἰεὶ
καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἐπουράνιε Βασιλεῦ,
τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν στερέωσον
τὴν πίστιν στήριξον·
τά ἔθνη πράϋνον
τόν κόσμον εἰρήνευσον·
τὴν Ἁγίαν Ἐκκλησίαν
καί τὴν πόλιν ταύτην
καλῶς διαφύλαξον·
τοὺς προαπελθόντας πατέρας
καί ἀδελφούς ἡμῶν
ἐν σκηναῖς δικαίων τάξον·
καί ἡμᾶς ἐν μετανοίᾳ
καί ἐξομολογήσει παράλαβε,
ὡς ἀγαθὸς καί φιλάνθρωπος.

Ἐπειτα ἀναγινώσκειται ἡ
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΩΡΩΝ

Α', Γ', ΣΤ'

(Από τό Μ. Ωρολόγιο σελ. 88 και ἐξῆς και ἀπό τό δικό μας βοήθημα «Ἀκολουθία τῶν Ὁρῶν».)

ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΡΙΘΕΚΤΗΝ

Τροπάριον τῆς Προφητείας

Ἦχος πλ. α'

Κύριε, Κύριε,
 Ὅν πάντα φρίσσει και τρέμει
 ἀπό προσώπου τῆς δυνάμεώς σου,
 σοὶ προσπίπτομεν Ἀδάνατε,
 σοῦ δεόμεθα Ἄγιε!
 Σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν,
 πρεσβείαις τῶν Ἁγίων σου.

Δόξα... Καὶ νῦν... τὸ αὐτὸ

Προκείμενον Ἦχος δ' Ψαλμὸς α' (1)

Γινώσκει Κύριος ὁδὸν δικαίων,
 και ὁδὸς ἀσεβῶν ἀπολεῖται.

Μακάριος ἀνὴρ, ὃς οὐκ ἐπαρεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα

1, 1-20

Ἐνα ἔθνος σέ ἀποστασία

Ὁρασις, ἣν εἶδεν Ἡσαΐας υἱὸς Ἀμώς,
 ἣν εἶδε κατὰ τῆς Ἰουδαίας
 και κατὰ Ἱερουσαλήμ
 ἐν βασιλείᾳ Ὀζίου και Ἰωάθαμ
 και Ἄχαζ και Ἐζεκίου,
 οἱ ἐβασίλευσαν τῆς Ἰουδαίας.

Ὅραμα πού εἶδε ὁ Ἡσαΐας, γιός τοῦ Ἀμώς,
 σχετικά μέ τόν Ἰούδα καί τήν Ἱερουσαλήμ,
 τήν ἐποχή πού βασιλιάδες τοῦ Ἰούδα ἦταν ὁ
 Οὐζζίας, ὁ Ἰωθάμ, ὁ Ἀχαζ καί ὁ Εζεκίας

- 2 Ἄκουε οὐρανέ καί ἐνωπίζου γῆ,
 ὅτι Κύριος ἐλάλησεν
 υἱοὺς ἐγέννησα καί ὑψωσα,
 αὐτοὶ δέ Με ἠθέτησαν.

Ἄκουστε οὐρανοί, κι ἐσύ γῆ δῶσε προσοχή,
 γιατί μιλάει ὁ Κύριος: «Ἀνέθρεψα παιδιά καί
 τώρα πού μεγάλωσαν, πεισματικά ὀρδώνον-
 ται ἐναντίον μου.

- 3 Ἔγνων βουῆς τὸν κτησάμενον
 καί ὄνος τὴν φάτνην τοῦ κυρίου αὐτοῦ·
 Ἰσραήλ δέ με οὐκ ἔγνων
 καί ὁ λαός με οὐ συνῆκεν.

Τό βόδι γνωρίζει τὸν ἀφέντη του, καί τό γαϊ-
 δούρι ξέρεи τό παχνί ἐκείνου πού τό ὀρίζει. Μά
 ὁ Ἰσραήλ σέ ποιόν ἀνήκει δέν τό ξέρεи: ὁ λαός
 μου τίποτα δέν κατανοεῖ».

- 4 Οὐαὶ ἔθνος ἀμαρτωλόν,
 λαός πλήρης ἀμαρτιῶν,
 σπέρμα πονηρόν, υἱοὶ ἄνομοι·
 ἐγκατελίπατε τὸν Κύριον
 καί παρωργίσατε
 τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραήλ.

Ἀλίμονό σου ἔθνος ἀμαρτωλό, λαέ πού εἶσαι
 γεμάτος ἀμαρτία! Ἀπόγονοι κακοποιῶν, παι-
 διά διεφθαρμένα! Τόν Κύριο τὸν ἐγκαταλεί-

ψατε· περιφρονήσατε τόν Ἅγιο Θεό τοῦ Ἰσραήλ, Τοῦ στρέψατε τά νῶτα.

- 5 **Τί ἔτι πληγῆτε προστιθέντες ἀνομίαν;
πᾶσα κεφαλὴ εἰς πόνον
καὶ πᾶσα καρδιά εἰς λύπην.**

Ποιάν ἄλλη τιμωρία ἀκόμα θέλετε, καί συνεχιζετε τήν ἀποστασία σας; Ἡ κεφαλὴ ὀλοκληρη εἶν' ἄρρωστη κι ὅλη ἡ καρδιά ὑποφέρει.

- 6 **Ἀπὸ ποδῶν ἕως κεφαλῆς
οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ ὀλοκληρία,
οὔτε τραῦμα οὔτε μώλωψ
οὔτε πληγὴ φλεγμαίνουσα·
οὐκ ἔστιν μάλαγμα ἐπιθῆναι
οὔτε ἔλαιον οὔτε καταδέσμους.**

Ἔσεῖς, ἀπὸ τὰ νύχια ὡς τὴν κορφή τίποτα δέν ἔχετε γερό, παρά μονάχα τραύματα, μώλωπες κι ἀνοιχτές πληγές, πού δέν σᾶς τίς καθάρισαν, οὔτε τίς ἐπιδέσανε, οὔτε τίς καταπράυναν μέ ἀλοιφές.

- 7 **Ἡ γῆ ὑμῶν ἔρημος,
αἱ πόλεις ὑμῶν πυρίκαυστοι·
τὴν χώραν ὑμῶν ἐνώπιον ὑμῶν
ἀλλότριοι κατεσθίουσι αὐτήν,
καὶ ἠρήμωται κατεστραμμένη
ὑπὸ λαῶν ἀλλοτρίων.**

Ἡ γῆ σας ἐρημώθηκε, οἱ πολιτεῖες σας κάηκαν. Ξένοι τοὺς καρπούς τρῶνε τῶν ἀγρῶν σας μπροστά στά μάτια σας κι ὅλα εἶν' ἔρημα, ὅμοια μέ τῶν Σοδόμων τὴν καταστροφή.

- 8 **Ἐγκαταλειφθήσεται ἡ θυγάτηρ Σιών**

ὡς σκηνὴ ἐν ἀμπελῶνι
καὶ ὡς ὀπωροφυλάκιον ἐν σικυτηράτῳ,
ὡς πόλις πολιορκουμένη·

Μόνον ἡ πόλις τῆς Σιών ἀπέμεινε σάν τὴν
καλύβα μές στ' ἀμπέλι, σάν μιά καλύβα ἔρη-
μη μέσα σέ φυτεία ἀγγουριῶν, σάν πολιορκη-
μένη πόλις.

- 9 καὶ εἰ μὴ Κύριος Σαβαώθ
ἐγκατέλιπεν ἡμῖν σπέρμα,
ὡς Σόδομα ἂν ἐγενήθημεν
καὶ ὡς Γόμορρα ἂν ὁμοιώθημεν.

Ἄν ὁ Κύριος τοῦ σύμπαντος δέν μᾶς εἶχε ἀφή-
σει ἓνα ὑπόλοιπο τοῦ λαοῦ, θά 'χαμε γίνει
σχεδόν ὅπως τὰ Σόδομα καὶ μέ τὰ Γόμορρα θά
'χαμε μοιάσει.

Κλήση γιά γνήσια μεταμέλεια

- 10 Ἀκούσατε λόγον Κυρίου,
ἄρχοντες Σοδόμων
προσέχετε νόμον Θεοῦ λαὸς Γομόρρας.

Τό λόγο τοῦ Κυρίου ἀκούστε ἄρχοντες τῶν
Σοδόμων μάθε τό νόμο τοῦ Θεοῦ μας, τῶν
Γομόρρων λαέ.

- 11 Τί μοι πλῆθος τῶν θυσιῶν ὑμῶν;
λέγει Κύριος·
πλήρης εἰμι ὀλοκαυτωμάτων κριῶν,
καὶ στέαρ ἀρνῶν
καὶ αἶμα ταύρων καὶ τράγων
οὐ βούλωμαι,

- 12 οὐδὲ ἂν ἔρχησθε ὀφθῆναι μοι.

«Τί μοῦ χρειάζονται οἱ πολυάριθμες δυσίες σας;» λέει ὁ Κύριος. «Ἐχω χορτάσει ἀπό τῶν κριαριῶν τα ὀλοκαυτώματα, ἀπό τό πάχος τῶν καλοθρεμμένων μοσχαριῶν. Τό αἷμα τῶν ταύρων, τῶν προβάτων καί τῶν τράγων δέν μ' εὐχαριστεῖ. Μπροστά μου ἐρχόσαστε νά παρυσιαστεῖτε·

Τίς γάρ ἐξεζήτησε ταῦτα
ἐκ τῶν χειρῶν ὑμῶν;
πατεῖν τήν αὐλήν μου

13 οὐ προσθήσεσθαι·

ἀλλά ποιός σας τό ζήτησε τοῦ ναοῦ μου νά
πατᾶτε τίς αὐλές;

ἐάν φέρητε σεμίδαλιν, μάταιον
θυμίαμα, ἠδέλυγμά μοι ἐστι·
τάς νουμηνίας ὑμῶν καί τὰ σάββατα
καί ἡμέραν μεγάλην οὐκ ἀνέχομαι·
νηστείαν καί ἀργίαν

Πᾶψτε πιά νά προσφέρετε ἀνώφελες δυσίες μ' ἀηδιάζει τό θυμίαμα. Νουμηνίες καί Σάββατα, προσκλήσεις σέ γιορταστικές συνάξεις, ἀσέβειες μαζί μέ πανηγυρικές λατρεῖες, δέν μπορῶ νά τ' ἀνεχθῶ.

14 καί τάς νουμηνίας ὑμῶν

καί τάς ἐορτάς ὑμῶν
μισεῖ ἡ ψυχή μου
ἐγενήθητέ μοι εἰς πλησμονήν,
οὐκέτι ἀνήσω τάς ἀμαρτίας ὑμῶν.

Ἀπεχθάνομαι τίς νουμηνίες σας καί τίς γιορ-
τές σας! Γιά μένα εἶναι φορτίο· μοῦ εἶναι βαρε-
τό νά τίς ἀνέχομαι.

- 15 Ὄταν ἐκτείνητε τὰς χεῖρας ὑμῶν
πρός με,
ἀποστρέψω τοὺς ὀφθαλμούς μου
ἀφ' ὑμῶν,
καί ἐάν πληθύνητε τήν δέησιν,
οὐκ εἰσακούσομαι ὑμῶν·
αἱ γάρ χεῖρες ὑμῶν αἵματος πλήρεις.

Ὄταν ὑψώνετε τά χέρια σας, κλείνω τά μάτια
μου νά μή σᾶς βλέπω. Κι ὅταν ἀπανωτές λέτε
τίς προσευχές σας, ἐγώ δέν τίς ἀκούω, γιατί
τά χέρια σας εἶναι στό αἶμα βουτηγμένα.

- 16 Λούσασθε καί καθαροὶ γίνεσθε,
ἀφέλετε τὰς πονηρίας
ἀπό τῶν ψυχῶν ὑμῶν
ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου,
παύσασθε ἀπό τῶν πονηριῶν ὑμῶν,

Λουστεῖτε κι ἐξαγνιστεῖτε, νά μή βλέπουν τά
μάτια μου τίς πονηρές σας πράξεις· πᾶψτε νά
κάνετε τό κακό.

- 17 μάθετε καλὸν ποιεῖν,
ἐκζητήσατε κρίσιν,
ρύσασθε ἀδικούμενον,
κρίνατε ὀρφανῶ καί δικαιώσατε χήραν·

Μάθετε τό καλό νά κάνετε, τή δικαιοσύνη ἐ-
πιδιώξτε, τόν καταπιεσμένο βοηθήστε· τό δί-
κιο ἀποδώστε στό ὀρφανό, ὑποστηρίξτε τήν ὑ-
πόθεση τῆς χήρας.

- 18 **καὶ δεῦτε διαλεχθῶμεν,
λέγει Κύριος·
καὶ ἐὰν ὣσιν αἱ ἁμαρτίαι ὑμῶν
ὡς φοινικοῦν,
ὡς χιόνα λευκανῶ,
ἐὰν δὲ ὣσιν ὡς κόκκινον,
ὡς ἔριον λευκανῶ.**

»Λοιπόν, ἐλάτε, κι ἄς κριθοῦμε μεταξύ μας», λέει ὁ Κύριος. «Εἶναι οἱ ἁμαρτίες σας κόκκινες σάν το αἷμα· μά σάν τό χιόνι θά μπορούσαν νά γίνουνε λευκές. Ἔχουν τό χρῶμα τῆς πορφύρας· μά σάν καθάριο θά μπορούσανε μαλλί νά λευκανθοῦν,

- 19 **καὶ ἐὰν θέλητε καὶ εἰσακούσητέ μου,
τά ἀγαθά τῆς γῆς φάγεσθε·
ἂν μόνο θέλατε νά ὑπακούσετε! Τότε θ' ἀπο-
λαμβάνετε τά ἀγαθά τῆς γῆς¹.**

- 20 **ἐὰν δὲ μὴ θέλητε,
μηδὲ εἰσακούσητέ μου,
μάχαιρα ὑμᾶς κατέδεται·
τὸ γὰρ στόμα Κυρίου ἐλάλησε ταῦτα.**

Ἔσεῖς ὅμως ἀντιστέκεστε κι ἀποστατεῖτε· γι' αὐτό θά γίνετε τοῦ ξίφους ἢ τροφῆ. Ἐγώ ὁ Κύριος τό λέω».

¹ Ἄλλη, λιγότερο πιθανή ἀπόδοση τῶν στίχων 18-19: «Ἀκόμη κι ἂν οἱ ἁμαρτίες σας εἶναι σάν τό βαθυκόκκινο χρῶμα, θά γίνουν ἄσπρες σάν τό χιόνι· ἂν ἔχουν τό χρῶμα τῆς πορφύρας, θά γίνουν ἄσπρες σάν τό μαλλί. Ἄν θελήσετε νά ὑπακούσετε, θά ἀπολαύσετε τά ἀγαθά τῆς γῆς».

Προκείμενον. Ἦχος βαρὺς. Ψαλμὸς 6'
Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ,
καὶ ἀγαλλιᾶσθε αὐτῷ ἐν τρόμῳ.

*Ἵνα τι ἐφρούαζαν ἔθνη,
καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενὰ;*

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ Θ' ΩΡΑΣ
ΤΑ ΤΥΠΙΚΑ ΚΑΙ ΟΙ ΜΑΚΑΡΙΣΜΟΙ

Βλ. ἰδιαίτερο τεύχος «Ἡ Ἀκολουθία τῶν Ὁρῶν»

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ποιμιακός. Εἰρηνικά.

18^ο Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου «Πρὸς Κύριον»

Κεκραγάρια.

ΣΤΙΧΗΡΑ

α) Τὰ ἐπόμενα τρία τοῦ Τριωδίου:

Ἦχος 6' Πάντας ὑπερέβην
Πᾶσαν ἁμαρτίαν διεπραξάμην,
πάντας ὑπερέβην τῇ ἀσωτία,
ἐὰν θελήσω μετανοῆσαι,
οὐκ ἔχω δακρύων ὄχετούς,
ἐὰν ραθύμως καὶ νῦν βιώσω,
κολάσει ὑπόδικός εἰμι.

Ἀλλὰ δὸς μοι διόρθωσιν, ὁ Θεός,
μόνε ἀγαθέ καὶ ἐλέησόν με.

Ὁμβρους μοι παράσχου Χριστέ δακρύων,
ἐν τῇ τῆς Νηστείας τερπνῇ ἡμέρᾳ,

ὅπως πενθήσω καὶ ἀποπλύνω,
 τὸν ῥύπον τὸν ἐκ τῶν ἡδονῶν,
 καὶ ἐποφθῶ σοι κεκαθαρμένος,
 ἡνίκα Κριτῆς ἐξ οὐρανοῦ,
 μέλλης ἔρχεσθαι Κύριε,
 κρῖναι τοὺς βροτούς, ὡς κριτῆς,
 καὶ δίκαιος μόνος.

Ἔτερον τοῦ κυρίου Θεοδώρου

Ἦχος πλ. α' Ὅσιε Πάτερ

Δεῦτε προθύμως,
 τὸ στερρὸν ὄπλον τῆς Νηστείας,
 ἔχοντες ὡς θυρεόν,
 πᾶσαν μεθοδείαν πλάνης τοῦ ἐχθροῦ,
 ἀποστρέψωμεν πιστοί,
 μὴ δελχθῶμεν ταῖς ἡδοναῖς τῶν παθῶν,
 μὴ τὸ πῦρ τῶν πειρασμῶν δειλιάσωμεν,
 δι' ὧν Χριστὸς ὁ φιλάνθρωπος,
 βραβεῖοις τῆς ὑπομονῆς στεφανώσῃ ἡμᾶς,
 ὅθεν παρρησία προσευχόμενοι, προσπίπτομεν
 κραυγάζοντες,
 αἰτούμενοι εἰρήνην,
 καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

*β) Καὶ τρία Προσόμοια τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας ἀπὸ
 τό Μηναιῖο*

*Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον ἀπὸ τό Μηναιῖο. (Βλ.
 Στιχηρά τῶν Ἁγίων τοῦ Τριωδίου)*

Φῶς Ἰλαρόν...

Προκείμενον Ἦχος πλ. β' Ψαλμὸς γ'

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία,
καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Κύριε τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με;

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα

Κέφ. 1, 1-13...

..... (βλ. Τεῦχος «Γένεσις»)

Προκείμενον Ἦχος πλ. α' Ψαλμὸς δ'

Κύριος εἰσακούσεται μου,
ἐν τῷ κεκραγέναι μὲ πρὸς αὐτόν.

Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με, εἰσήκουσάς μου,
ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα

Κεφ. 1, 1-20

..... (βλ. τεῦχος «Παροιμίες»)

Πληρωτικά. Κεφαλοκλισία.

Ἀπόστιχα

Ἰδιόμελον Ἦχος γ'

Νηστεύσωμεν νηστείαν δεκτὴν,
εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ.

Ἀληθῆς νηστεία ἢ τῶν κακῶν
ἀλλοτριώσεις,

ἐγκράτεια γλώσσης, θυμοῦ ἀποχή,

ἐπιθυμιῶν χωρισμός,

καταλαλιᾶς, ψεύδους, καὶ ἐπιπορκίας,

ἢ τούτων ἔνδεια, νηστεία ἐστίν,

ἀληθῆς καὶ εὐπρόσδεκτος.

Μαρτυρικὸν

Μεγάλη τῶν Μαρτύρων σου
 Χριστέ ἡ δύναμις!
 ἐν μνήμασι γὰρ κεῖνται,
 καὶ πνεύματα διώκουσι,
 καὶ κατήργησαν ἐχθροῦ τὴν ἐξουσίαν
 τῇ πίστει τῆς Τριάδος,
 ἀγωνισάμενοι ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Θεοτόκε ἡ προστασία
 πάντων τῶν δεομένων,
 εἰς σὲ θαρροῦμεν, εἰς σὲ καυχώμεθα,
 ἐν σοὶ πᾶσα ἡ ἐλπίς ἡμῶν ἐστι,
 πρέσβευε τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι,
 ὑπὲρ ἀχρείων δούλων σου.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ

Ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΝΩΝ

Ἀπό τό ιδιαίτερο βοήθημα